

การประชุมวิชาการระดับชาติ "ครุศาสตร์ศึกษา ครั้งที่ 4"

The 4th Nation Conference on Education

เครือข่ายความร่วมมือคณะระหว่างคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

การประชุมวิชาการระดับชาติ "ครุศาสตร์ศึกษา" ครั้งที่ 4

The 4th Nation Conference on Education

มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

วันศุกร์ที่ 11 มีนาคม พ.ศ.2565

ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
NAKHON SAWAN RAJABHAT UNIVERSITY

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

398 หมู่ 9 ถ.สวรรควิถี ต.นครสวรรค์ตก

อ.เมือง จ.นครสวรรค์ 60000

056-219100-29

education@nsru.ac.th

<https://edu.nsrui.ac.th>

การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

Using Storytelling Activities to Improve English Listening Skill
for Second Grade Students

ภาณิศรา เพชรแสง¹, นทีธร นาคพรหม²

Panisara Phetsaeng¹, Nateethorn Narkprom²

Corresponding Author E-mail: Panisara.phe@pcru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ 3) เพื่อ ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ การวิจัยครั้งนี้มีแบบ แผนการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลสองครั้ง (One Group Pre-test Post-test Design) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่าแดง ตำบลป่าเลา อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2564 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 13 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ชนิด ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบการฟังก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมเล่านิทานภาษาอังกฤษ การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการ เปรียบเทียบข้อมูลทางสถิติ (t-test) ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 83.84/86.92 2) ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเล่านิทานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.5$)

คำสำคัญ: ทักษะการฟัง, กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ, แผนการจัดการเรียนรู้

Abstract

The purposes of this study were 1) to develop lesson plans using story telling activities for second grade students to meet the established requirement ($E1=80$)/($E2=80$); 2) to compare the students' listening skills before and after using story telling activities; and 3) to study the students' satisfaction towards story telling activities. This research was designed using One Group Pre-test Post-test Design. Purposively selected, the participants were 13 second grade students at Banpadang School, Palao subdistrict, Muang District, Phetchabun Province, who were taking a class during the first semester of the academic year 2021. The research instruments were 1) lesson plans; 2) a pre- and post-test of English listening skills; and 3) a questionnaire on students' satisfaction towards story telling activities. The data were analyzed using t-test, mean, percentage, and standard deviation. The results showed that 1) the developed lesson plans were proved to be efficient ($E1= 83.84$)/($E2= 86.92$); 2) the post-test scores of the students' listening comprehension were statistically higher than the pre-test scores ($p<0.05$); and 3) the student's satisfaction towards story telling activities was at a high level ($\bar{X} = 4.5$).

Keywords: English Listening Skills, Story Telling Activities, Lesson Plans

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ เป็นสิ่งจำเป็นในการประกอบอาชีพ ประกอบกับในยุคนี้เป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร และเทคโนโลยีที่ต้องใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษ ดังที่ ยุดา รักไทย (2552: 26) ได้กล่าวว่า “บทบาทและความสำคัญของภาษาอังกฤษ เป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียน ต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านความรู้ ความคิดและเทคโนโลยีต่าง ๆ กับชาวต่างชาติ” ซึ่งความจำเป็นในการใช้ภาษาดังกล่าวสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 1) ได้กำหนดไว้ในเอกสารสาระและมาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในเรื่องวิสัยทัศน์การเรียนรู้ว่า “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์”

ในธรรมชาติของเด็กนั้นมีสัญชาตญาณแห่งการสื่อสารและการพูดอยู่แล้ว จึงน่าจะเป็นประโยชน์ในการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษ และที่สำคัญคือครูจะต้องไม่ลืมว่า การเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเรียนเพื่อการใช้ภาษา ไม่ได้เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษา ดังนั้นครูจึงไม่ควรที่จะปิดกั้น หรือห้ามปรามเมื่อผู้เรียนพูดมากจนเกินไป ครูควรปล่อยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดแสดงความคิดเห็นบ้าง หรือให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนให้มากขึ้น หรือควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ

การสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้น การฟังนับว่าเป็นทักษะรับสารที่สำคัญทักษะหนึ่ง เป็นทักษะที่ใช้กันมากและเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน เพราะผู้พูดจะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อนจึงจะสามารถพูดได้ตอบ อ่านหรือเขียนได้ ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ ดังนั้นในการเรียนการสอน ผู้เรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอและจริงจัง ทักษะการฟังคือความสามารถในการจับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะผู้เรียนต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่พูด อารมณ์และความคิดเห็นของผู้พูดและสามารถตอบสนองระบอบความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดหรือบริบทของการพูดได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะสำคัญ ที่จำเป็นต้องเรียนรู้ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าทักษะการสื่อสารด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูด ทักษะอ่าน และทักษะเขียน ฯลฯ ทักษะการฟังที่ดีนำมาซึ่งความสำเร็จในชีวิต เนื่องจากเป็นพื้นฐานสำคัญของทักษะการเข้าสังคม ลดความเข้าใจผิดหรือความขัดแย้งในการปฏิสัมพันธ์กับคน นอกจากนี้การพัฒนาทักษะการฟังส่งผลต่อการพัฒนาในด้านสติปัญญา ในแง่ของการฝึกใช้ความคิด การจับประเด็น ฝึกความจำ และฝึกฝนการจดจ่อแน่วแน่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตามแม้ทักษะการฟังจะเป็นสิ่งสำคัญ แต่เนื่องจากคนส่วนใหญ่มองว่าทักษะนี้เป็นเรื่องที่สามารถพัฒนาขึ้นมาได้เองตามธรรมชาติ จึงไม่ต้องดัดรนฝึกฝนมากเท่ากับทักษะการสื่อสารด้านอื่น ๆ เมื่อเทียบกับทักษะในการพูด การอ่าน และการเขียน ที่ให้น้ำหนักความสำคัญในการฝึกฝนมากกว่า ทั้งๆที่ในความเป็นจริงแล้วทักษะการฟัง เป็นทักษะที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนเช่นเดียวกัน คนใหญ่ไม่ทราบว่าการฟังอย่างมีไหวพริบ การฟังอย่างเป็นระบบ หรือการฟังอย่างตรงประเด็นนั้นเป็นอย่างไร

จากปัญหาดังกล่าว ทำให้มีนักวิจัยหลายท่านศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะการฟัง เช่น อารีญา เชี่ยวจ่อหอ (2558) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การใช้การเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ โดยผลวิจัยพบว่า การใช้การเล่าเรื่องสามารถเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 โดยผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงขึ้น 7.83 คิดเป็นร้อยละ 39.17 การเล่าเรื่องเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาจากเรื่อง เพราะเรื่องเล่าหลายเรื่องมีเนื้อหา ถ้อยคำที่แสดงความรู้สึกต่าง ๆ เช่น ความสุข ความเศร้า ความตื่นเต้น เช่น เมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ ถือว่าเป็นการสร้างจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ และกระตุ้นการพัฒนาทางสังคมและอารมณ์ให้เกิดขึ้น ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานมีความสุขจากการได้ฟังเรื่องเล่า นอกจากนี้การเล่าเรื่องโดยใช้นิทานเป็นสื่อเป็นกิจกรรมการฟังที่สร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน พร้อมกับเป็นการเสริมสร้างพัฒนาการทางภาษา ความคิด และจินตนาการ ซึ่งสอดคล้องกับ พรพิทศ พูนใจสมและกันต์ณัฏฐ์ วรจิตติพล (2562) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยสรุปได้ว่าสามารถพัฒนาทักษะด้านการฟังของผู้เรียนได้ โดยผู้เรียนมีคะแนนผลต่างสูงขึ้นหลังการทดลอง เฉลี่ยร้อยละ 55 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเล่านิทานโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เพราะนิทานมีเนื้อหาน่าสนใจ และมีกิจกรรมที่หลากหลาย เหมาะสมกับความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของผู้เรียน นอกจากการพัฒนาทักษะการฟังแล้ว นิทานยังสามารถพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ได้ เช่น ทักษะการพูด การออกเสียง ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ การคิดวิเคราะห์ ความกล้าแสดงออก รวมถึงการส่งเสริมจินตนาการที่สมวัยแก่ผู้เรียนในระดับประถมศึกษาได้

จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเล่านิทาน เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนาน และสอดคล้องแนวคิด คุณธรรม ที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ให้ผู้เรียนเข้าใจด้วยน้ำเสียง ท่าทาง สื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ทำให้การเล่านิทานนี้น่าสนใจและสนุกสนานมากขึ้น การตอบสนองต่อความต้องการความสนใจ และธรรมชาติของผู้เรียนในระดับปฐมวัยถือเป็นหัวใจสำคัญ ซึ่งการเล่านิทานเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ตอบสนองต่อธรรมชาติของเด็ก นอกจากการเล่านิทานทำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลินและผ่อนคลายอารมณ์แล้ว เนื้อหาในนิทานยังช่วยเสริมทักษะทางภาษา โดยเฉพาะทักษะการฟัง การพูด การกล้าแสดงออก การคิดและจินตนาการที่กว้างไกล รวมถึงการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียนจากการฟังนิทานที่มีเนื้อหาสอดคล้องคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งธรรมชาติของเด็กปฐมวัยจะมีการเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ จากการเลียนแบบบุคคลที่รัก ศรัทธาและเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura Social Learning Theory) ที่เชื่อว่าเด็กเรียนรู้จากพฤติกรรม

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยต้องการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยหวังว่ากิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ จะช่วยพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นและเข้าใจมากขึ้น การใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือในการวิจัย เพื่อต้องการให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังโดยที่เนื้อหามีความน่าสนใจมากกว่าการเรียนรู้เรื่องการฟังแบบเดิม ๆ ช่วยในกระบวนการการเรียนรู้ของผู้เรียน

และสร้างแรงจูงใจในการเรียน อีกทั้งยังได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน หลังจากผู้เรียนได้ฝึกฟังมากพอแล้ว ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง สามารถรับฟังสารได้อย่างเข้าใจความหมายที่ผู้พูดต้องการจะสื่อได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนด้วยกิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ

สมมติฐานการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษในระดับมาก

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟังและการเล่านิทานภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. การฟัง

1.1 ความหมายของการฟัง

สมสิริ (2560) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่าการฟังหมายถึงพฤติกรรมการรับสารผ่านโสตประสาทอย่างตั้งใจเชื่อมโยงกับกระบวนการคิดในสมอง โดยสมองแปลความหมายของเสียงจนเกิดความเข้าใจและมีปฏิกิริยาตอบสนอง การฟังจึงเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล การฟังนั้นต่างจากการได้ยิน เนื่องจากการฟังต้องอาศัยโสตประสาทที่อยู่ในหูเป็นเครื่องมือรับเสียง จากนั้นเมื่อเสียงผ่านโสตประสาทแล้วจะเข้าสู่กระบวนการทำงานของสมอง ส่วนการได้ยินเป็นกลไกอัตโนมัติของโสตประสาทในการรับเสียง แต่ไม่ได้เชื่อมโยงกับกระบวนการทางสมองเพื่อตีความในการทำความเข้าใจเสียงนั้น เป็นที่น่าสังเกตว่า ลักษณะการฟังนั้นจะต้องเริ่มมาจากการตั้งใจหรือตั้งใจที่จะฟัง ส่วนการได้ยินจะไม่ได้เริ่มจากการตั้งใจฟัง

ปรีชา ช่างขวัญอิน (2560) กล่าวว่า การฟังคือพฤติกรรมการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลของบุคคลหนึ่ง หลังจากได้ยินเสียงพูดหรือเสียงอ่าน ซึ่งเป็นพฤติกรรมการใช้ภาษาภายนอกตัวบุคคลจากอีกบุคคลหนึ่ง เมื่อเสียงนั้นมากระทบโสตประสาทของผู้รับ คือผู้ฟังแล้ว ผู้ฟังก็จะนำเสียงพูดเหล่านั้นเข้าสู่กระบวนการทางสมอง คือ การคิดด้วยการแปลความ ตีความจนเกิดความเข้าใจ ทั้งนี้ถ้าเสียงดังกล่าวเป็นเสียงในภาษาเดียวกันของผู้พูดและผู้ฟัง การฟังก็จะเกิดผลได้ง่าย ถูกต้อง และชัดเจน

สรุปได้ว่าความหมายของการฟังหมายถึงการรับสารผ่านโสตประสาทอย่างตั้งใจเชื่อมโยงกับกระบวนการคิดในสมอง ผู้ฟังก็จะนำเสียงพูดเหล่านั้นเข้าสู่กระบวนการทางสมอง คือ การคิด ด้วยการแปลความ ตีความจนเกิดความเข้าใจ

1.2 ความสำคัญของการฟัง

ม.ล. จิตติรัตน์ ลดาวัลย์ (2542: 32) ได้ให้ความสำคัญของการฟังไว้ว่า การฟังทำให้ได้รับความรู้ การฟังมีความสำคัญในชีวิตประจำวันในทักษะทั้งสี่คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทักษะในการฟังเป็นทักษะที่เข้มมากที่สุด การฟังทำให้ผู้ฟังได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น เช่น การฟังการบรรยายในชั้นเรียน การฟังข่าวสารประจำวัน ทำให้ได้รับความรู้ทันเหตุการณ์ การฟังอาจจะฟังจากผู้ส่งสารโดยตรงหรือฟังผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิทยุ โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ วิดิทัศน์ ซีดีรอม ฯลฯ

สรุปได้ว่า การฟังมีความสำคัญอย่างมากในด้านการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ในชีวิตประจำวัน การฟังทำให้ได้รับความรู้ การฟังมีความสำคัญในชีวิตประจำวันในทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน การฟังทำให้เกิดการพัฒนาตนเอง การฟังเรื่องราวต่าง ๆ ทำให้ได้รับความรู้มากมาย ผู้ฟังสามารถนำมาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินชีวิตประจำวัน

2. นิทาน

2.1 ความหมายของนิทาน

กุหลาบ มลลิกะมาส (2518) กล่าวถึง “นิทาน” ไว้ในหนังสือคติชาวบ้านว่า นิทานเป็นวรรณกรรมมุขปาฐะที่เล่าสืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคน เพื่อความสนุกสนานเบิกบานใจ ผ่อนคลายความตึงเครียด เพื่อเสริมศรัทธาในศาสนา เทพเจ้า สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นคติเตือนใจ ช่วยอบรมบ่มนิสัย ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมและปรากฏการณ์ธรรมชาติ เนื้อเรื่องของนิทานเป็นเรื่องนานาชนิด อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย ความรัก ความโกรธเกลียด ริษยา อาฆาต ตลกขบขันหรือเรื่องแปลกประหลาดผิดปกติธรรมดา ตัวละครในเรื่องก็มีลักษณะที่ต่างกัน อาจเป็นคน สัตว์ เจ้าหญิง เจ้าชาย อนุษย์ แม่มดหรือนางฟ้า แต่ให้มีความรู้สึกนึกคิด พฤติกรรมต่าง ๆ เหมือนคนทั่วไปหรืออาจจะเหมือนที่เราอยากจะเป็น เมื่อนิทานตกไปอยู่ในท้องถื่นใดก็มักมีการปรับเนื้อเรื่องให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของถื่นนั้น นิทานในแต่ละท้องถื่นจึงมีเนื้อเรื่องส่วนใหญ่อคล้ายคลึงกัน คือ สภาพความเป็นมนุษย์ อารมณ์ ความรู้สึก รัก เกลียด ความโล่ง ฉลาด ขบขัน อาฆาตแค้น หรือทุกข์ สุข ส่วนรายละเอียดจะแตกต่างกันบ้างตามสภาพแวดล้อมและอิทธิพลของวัฒนธรรมความเชื่อของแต่ละท้องถื่น

สรุปได้ว่านิทานหมายถึง เรื่องเล่าต่อกันมาโดยใช้วาจาหรือเล่าโดยแสดงภาพประกอบ ส่วนใหญ่ถ่ายทอดด้วยวิธีมุขปาฐะ แต่ก็มีส่วนมากที่บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ เช่นนิทานอีสป นิทานชาดก นิทานเรื่องสังข์ทองปลาบู่ทองหรือโสนน้อยเรือนงาม มีการเล่าสู่กันฟังจากปู่ตายายของเรา พ่อแม่ของเรารวมทั้งตัวเราเอง ไปจนถึงลูกหลานเหลนโหลนเป็นทอด ๆ ตามสภาพแวดล้อมและอิทธิพลของวัฒนธรรมความเชื่อของแต่ละท้องถื่น

2.2 ความสำคัญของนิทาน

วิเชียร เกษประทุม (2550) ได้กล่าวถึงความสำคัญของนิทานว่ามีคุณค่าและมีประโยชน์ นิทานให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการผ่อนคลายความเครียดและช่วยให้เวลาผ่านไปอย่างไม่น่าเบื่อหน่าย อีกทั้งนิทานยังช่วยกระชับความสัมพันธ์ในครอบครัวอีกด้วย เด็กบางคนอาจมองผู้ใหญ่ว่าเป็นบุคคลที่ขี้นชอบพูดว่า น่าเบื่อหน่ายหรือน่าเกรงขาม แต่ถ้าผู้ใหญ่มีเวลาเล่านิทานให้เด็กฟังบ้าง นิทานที่สนุก ๆ ก็จะช่วยให้เด็กอยากอยู่ใกล้ชิดผู้ใหญ่ ความเกรงกลัวหรือเบื่อหน่ายผู้ใหญ่จะลดลง นอกจากนี้นิทานยังให้การศึกษา เสริมสร้างจินตนาการ ข้อคิดและคติเตือนใจ ช่วยปลูกฝังคุณธรรมต่าง ๆ ที่สังคมพึงประสงค์ให้แก่ผู้ฟังเช่น ความซื่อสัตย์ เชื่อฟังผู้ใหญ่ พุดจาไพเราะอ่อนหวาน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ขยันขันแข็ง เป็นต้น

นายแพทย์อดิศักดิ์ ภัตตาตั้ง (2563) กล่าวว่า นิทานยังเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยคลายความเครียด ความกังวลจากการเรียน การเล่านิทานให้ลูกฟัง ยังเป็นการใช้เวลาร่วมกันของพ่อ แม่ ลูก สร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว ซึ่งจะสร้างความทรงจำที่ดีให้เกิดขึ้นกับเด็ก เพราะเรื่องราวในนิทานเปรียบเสมือนสถานการณ์สมมุติ ช่วยให้เด็กได้ฝึกคิดตาม เป็นแบบฝึกหัดอีกรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจและเข้าใจง่าย และยังมีคุณค่าที่เด็กจะได้จากการฟังนิทาน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของนิทาน คือ นิทานให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการผ่อนคลายความเครียด และช่วยให้เวลาผ่านไปอย่างไม่น่าเบื่อหน่าย ช่วยคลายความเครียด ความกังวลจากการเรียน เสริมสร้างจินตนาการ ข้อคิด และคติเตือนใจ ช่วยปลูกฝังคุณธรรมต่าง ๆ ที่สังคมพึงประสงค์ให้แก่ผู้ฟัง

3. การเล่าเรื่อง

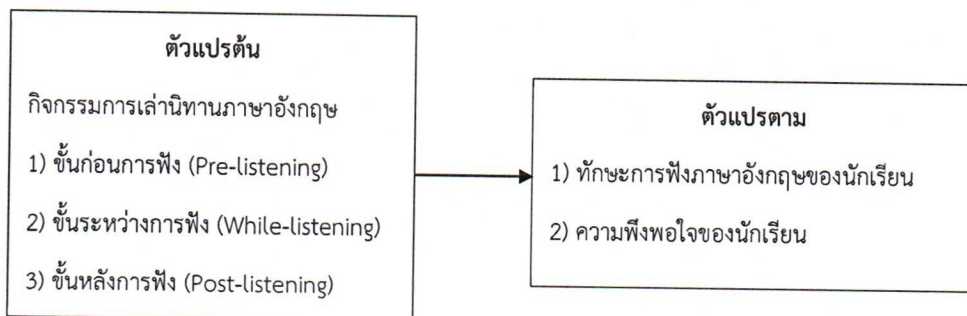
3.1 ความหมายของการการเล่าเรื่อง

ปราณี ณะชานันท์ (2547) ได้เสนอกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการฟัง ซึ่งก็คือการเล่าเรื่อง ถ้านักเรียนเรียนมากกว่าสองครั้งต่อสัปดาห์ การเล่าเรื่องถือเป็นวิธีที่ดีที่จะช่วยส่งเสริมการฟัง โดยเฉพาะหากสามารถรวมภาษาในเรื่องให้กลมกลืนไปกับเนื้อหาที่เรียน เมื่อใช้เรื่องสำหรับฝึกการฟังครูอาจจำเรื่องมาเล่าให้นักเรียนฟัง อ่านให้ฟังหรือเปิดเทปให้ฟัง หากเป็นเรื่องที่ครูจำมาก็เป็นการง่ายมากที่จะพูดโต้ตอบกับนักเรียน แต่ครูก็อาจพูดจาโต้ตอบได้บ้างเหมือนกัน ถ้าครูอ่านเรื่องข้อเสียของกิจกรรมประเภทนี้คือ ไม่ว่าครูจะพยายามให้เรื่องเป็นจุดรวมของกิจกรรมมากเพียงใด แต่ก็มักจะลงเอยด้วยการที่ครูเป็นศูนย์กลาง แต่ถ้าหากครูคอยระวัง ดึงนักเรียนเข้ามาร่วมด้วยให้มากที่สุดก็จะสามารถเพิ่มพูนประสบการณ์ของนักเรียนกับภาษาอังกฤษ อีกวิธีหนึ่งคือการใช้หุ่นหรือตุ๊กตาแทนตัวละคร โดยพยายามให้หุ่นออกท่าทางตามเรื่องราวที่ครูอ่าน การให้นักเรียนฟังเรื่องจากเทปหรือซีดี มีข้อดีที่สำคัญคือนักเรียนสามารถได้ยินเสียงคนต่าง ๆ มากมาย มีการบันทึกไว้ให้ฟังซ้ำระหว่างที่ไม่ได้เรียนและสามารถกลับไปฟังเรื่องเดิมแบบเดิมได้ง่าย นักเรียนก็จะสามารถฟังเรื่องอีกที่บ้านได้

สรุปได้ว่า การเล่าเรื่องหมายถึง กระบวนการเล่าเหมือนนิทานหรือเรื่องราวนิยาย เรื่องเล่า ร้อยต่อกัน และสร้างอารมณ์ร่วมให้คนนั้นสนใจ เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและให้ความรู้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่านิทานภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้นำหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการดำเนินการจัดทำและพัฒนานวัตกรรมขึ้น ตามกรอบแนวคิด ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลสองครั้ง (One Group Pre-test Post-test Design) มีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนบ้านป่าแดง ตำบลป่าเลา อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 108 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่าแดง ตำบลป่าเลา อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 13 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ศึกษามี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชนิด ได้แก่

1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน ได้แก่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 The cat in the hat

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 The turnip

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 What was I scare of?

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Green eggs and ham

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 What pet should I Get?

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 The monkey puzzle

2) แบบทดสอบการฟังก่อนเรียนและหลังเรียน

3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ มีขั้นตอนในการสร้างคุณภาพดังนี้

1. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

1.1 ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

1.2 ศึกษาและเลือกนิทานที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ ซึ่งคำนึงถึงวงศ์คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ ความยากง่ายของเนื้อเรื่อง โดยผู้วิจัยได้เลือกวรรณกรรมมาจำนวน 6 เรื่อง

1.3 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้การฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดการขั้นตอนการสอนการฟังของ พรสวรรค์ สิปโป (2550: 155-157) ซึ่งมี 3 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening) 2) ขั้นระหว่างการฟัง (While-listening) และ 3) ขั้นหลังการฟัง (Post-listening)

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่าแดง จำนวน 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้และความเหมาะสมของเวลาหรือไม่ การเรียงลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมหรือไม่ และวิธีการวัดและประเมินผลหลังจากเสร็จสิ้นการทำกิจกรรม เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ให้ถูกต้องและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

1.5 นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.73 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง (Try out) เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 13 คน โรงเรียนบ้านป่าแดง ตำบลป่าเลา อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปทดลองสอนจริง

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

2.1 สร้างแบบทดสอบวัดการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน จำนวน 2 ตอน ทั้งหมด 40 ข้อ

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบแบบถูกผิด (True/False) จำนวน 20 ข้อ

2.2 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบภาษาที่ใช้ในข้อคำถามและตรวจสอบความสอดคล้องของ แบบทดสอบกับวัตถุประสงค์ความเที่ยงตรงของเนื้อหาการฟัง แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นนำมาตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยคัดเลือกแบบทดสอบวัดการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปจึงใช้ได้ ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกจนเหลือแบบทดสอบทั้งหมด 30 ข้อ จากนั้นหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.59

2.3 นำแบบทดสอบวัดการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try-out ครั้งที่ 1) เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 13 คน โรงเรียนบ้านป่าแดง ตำบลป่าเลา อำเภอมะนัง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) (ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. 2543) โดยคัดเลือกแบบทดสอบวัดการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .20 ถึง 1.00 ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกจนเหลือแบบทดสอบทั้งหมด 20 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try-out ครั้งที่ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 13 คน โรงเรียนบ้านป่าแดง ตำบลป่าเลา อำเภอมะนัง จังหวัดเพชรบูรณ์ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson (ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. 2543) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.81

2.5 นำแบบทดสอบวัดการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 13 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านป่าแดง ตำบลป่าเลา อำเภอมะนัง จังหวัดเพชรบูรณ์

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.1 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทานจำนวน 10 ข้อ ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) (Best, & Kahn. 1986: 181)

3.2 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบข้อคำถามและการใช้ภาษาให้มีความครอบคลุมกับนิยามปฏิบัติการตัวแปรตามด้วยความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC)

3.3 นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ สอดคล้องกับการใช้ข้อคำถามและภาษาให้มีความครอบคลุมกับนิยาม ปฏิบัติการตัวแปรตาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.73 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3.4 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 13 คน โรงเรียนบ้านป่าแดง ตำบลป่าเลา อำเภอมะนัง จังหวัดเพชรบูรณ์ จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งคะแนนแต่ละข้อต้องไม่ต่ำกว่า 0.70 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

3.5 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 13 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านป่าแดง ตำบลป่าเลา อำเภอมะนัง จังหวัดเพชรบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบเรียน รวมทั้งสิ้น 6 คาบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียนถึงวิธีการเรียน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของการเรียน วิธีการประเมินผล การเรียนและบทบาทของผู้เรียนและครู
2. ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) หลังจากการปฐมนิเทศ โดยผู้วิจัยจะเปิดเสียงบันทึกที่เจ้าของภาษาเป็นผู้เล่านิทาน ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาสัปดาห์แรก เพื่อตรวจสอบความสามารถด้านการฟังจำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 40 นาที
3. ขั้นการสอนใช้เวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบเรียน โดยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1 แผน ใช้เวลาในการสอน 1 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบเรียน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสอนตาม 3 ขั้นตอนดังที่ได้กล่าวไปข้างต้น ได้แก่ ขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening) ขั้นระหว่างการฟัง (While-listening) และขั้นหลังจากการฟัง (Post-listening)
4. ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ในสัปดาห์สุดท้ายของการทดลอง ซึ่งคือสัปดาห์ที่ 6 โดยแบบทดสอบนี้มีจำนวน 20 ข้อใช้เวลา 40 นาที
5. ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทานในสัปดาห์สุดท้ายของการทดลอง และนำผลคะแนนของแบบทดสอบที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการใช้ทดสอบค่า T แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือ
 - 1.1 วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบและแบบสอบถามความพึงพอใจ
 - 1.2 วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson (ลัน สายยศ, และอังคณา สายยศ. 2543) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน
 - 2.2 ค่าร้อยละ (Percentage) ของคะแนนการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน
 - 2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน
 - 2.4 ใช้สถิติทดสอบค่า t-test for Dependent Samples เพื่อเปรียบเทียบนัยสำคัญทางสถิติด้านความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่าแดง ตำบลป่าเลา อำเภอมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ สรุปผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 83.84/86.92

2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่าแดง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คะแนนความสามารถ ด้านการฟังภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนเรียน	13	7.6	2.0897	131	17161	32.58
หลังเรียน	13	17.6	1.5951			

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ นักเรียนมีคะแนนก่อนเรียนคิดเป็นค่าเฉลี่ย 7.6 ส่วนคะแนนหลังเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 17.6 แสดงให้เห็นว่า การใช้กิจกรรมการเล่านิทานสามารถเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้น 10.0 หรือคิดเป็นร้อยละ 86.9

3. ความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่าแดง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.50$)

ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นิทานที่ครูเลือกมาใช้ในกิจกรรมเล่านิทานมีความน่าสนใจ	4.61	0.624926031	มากที่สุด
2. เนื้อหาของนิทานเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	4.53	0.498518515	มากที่สุด
3. ระยะเวลาของการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.23	0.696568088	มาก
4. ครูมีการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้ดี	4.76	0.421325044	มากที่สุด
5. ลำดับขั้นตอนของกิจกรรมเล่านิทานมีความเหมาะสม	4.53	0.745796901	มากที่สุด
6. นักเรียนมีความเข้าใจในการฟังนิทานที่ครูเล่า	4.38	0.624926031	มาก
7. ครูมีเทคนิคการเล่าเรื่องที่นำเสนอสามารถทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่าย	4.46	0.745796901	มาก
8. การออกเสียงมีความชัดเจน สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้	4.46	0.745796901	มาก
9. นักเรียนได้รับประโยชน์จากกิจกรรมการเล่านิทาน	4.30	0.821313712	มาก
10. กิจกรรมการเล่านิทานสามารถพัฒนาทักษะการฟังได้	4.76	0.421325044	มากที่สุด
รวม	4.50	0.634629317	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงว่าความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่าแดง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.50$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาตามรายการความพึงพอใจในแต่ละข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้ผลดังนี้ กิจกรรมการเล่านิทานสามารถพัฒนาทักษะการฟังได้ ($\bar{X}=4.76$) ครูมีการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้ดี ($\bar{X}=4.76$) นิทานที่ครูเลือกมาใช้ในกิจกรรมเล่านิทานมีความน่าสนใจ ($\bar{X}=4.61$) สามารถกล่าวสรุปได้ว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่าแดง มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.50$)

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีข้อค้นพบที่น่าสนใจอภิปรายผลในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แผนการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 83.84/86.92 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 80/80 เนื่องจากกิจกรรมการเล่านิทานมีความน่าสนใจ ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ทั้งนี้กิจกรรมการเล่านิทานยังมีความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ สามารถเรียนรู้ได้อย่างไม่เครียด ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการฟังที่สูงขึ้น

2. ผลการวิจัยความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น โดยผู้เรียนทุกคนมีคะแนนเพิ่มขึ้นหลังเรียน คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนอยู่ที่ 7.6 ส่วนคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 17.6 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 10.0 ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาริญา เชี่ยวจ่อหอ (2551) รวมทั้งของพรพิทศ พูนใจสมและกันต์ดนัย วรจิตติพล (2562) ที่พบว่า การใช้นิทานช่วยพัฒนาความสามารถในการฟังของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นดังต่อไปนี้

2.1 กิจกรรมการฟังการเล่านิทาน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนฟังการเล่านิทานจากแผ่นเสียงที่เล่าโดยเจ้าของภาษาในรอบแรก เพื่อทดสอบว่าผู้เรียนมีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด แล้วจึงให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงเล่านิทานด้วยตนเอง ซึ่งการเลือกนิทานก็เป็นสิ่งสำคัญ ผู้สอนต้องคำนึงถึงความยากง่ายของเนื้อหา อย่างที่ Paul Davies (1990: 71) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนจะต้องฟังภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับระดับของตนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ภาษาควรจะง่ายสำหรับผู้เรียนและอยู่ในระดับปัจจุบัน หรือเหนือระดับที่เข้าใจได้แล้วเล็กน้อย ถ้าระดับยากเกินไปผู้เรียนอาจสูญเสียความมั่นใจและทัศนคติด้านบวกไปได้ ในส่วนของการเล่าเรื่อง เริ่มด้วยการให้ผู้เรียนดูปกหนังสือ ชื่อเรื่อง และใช้คำถามกระตุ้น เช่น What do you see in the cover? ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเบอร์แมน (Berman, 2003: 3-19) ที่กล่าวว่า ในขั้นก่อนฟัง ควรให้ผู้เรียนศึกษาหัวข้อรวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ที่มี เช่น รูปภาพตัวละคร ฉากหลังของหน้าปกที่บอกสถานที่ที่เกิดขึ้นในเรื่อง และคิดคำถามและคำตอบที่คาดว่าจะมีในสิ่งที่ฟัง ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนจับคู่อภิปรายคำถามและคำตอบร่วมกัน การคิดคำถามก่อนการเริ่มการฟังนั้นจะช่วยให้ผู้ฟังจดจ่อกับการฟังมากขึ้น นอกจากนี้ผู้สอนได้ใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมตามสถานการณ์และตัวละคร รวมไปถึงท่าทางประกอบและให้ผู้เรียนทำตามท่าทางเพื่อที่จะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเล่านิทานครั้งนี้ให้มากที่สุด ยกตัวอย่างเช่น นิทานเรื่อง Green eggs and ham ซึ่งมีตัวละครหลักสองตัว เป็นวัยกลางคนและวัยรุ่น ผู้สอนก็จะปรับน้ำเสียงให้เหมาะสมกับตัวละคร พร้อมกับท่าทาง เนื่องด้วยนิทานที่เลือกมา เป็นนิทานที่มีคำศัพท์ซ้ำกันหลายคำ และคล้องจองกัน ในช่วงกลางถึงท้ายเรื่อง ผู้สอนจะเว้นคำศัพท์ไว้ให้ผู้เรียนพูดเอง ซึ่งวิธีนี้ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับเนื้อเรื่องและสนุกสนานมากขึ้น ถึงแม้ในนิทานเรื่องแรก ๆ ผู้เรียนจะยังไม่สามารถพูดออกมาได้ในทันที และไม่ค่อยเข้าใจในเนื้อเรื่องและคำศัพท์บางคำ แต่เรื่องต่อมา หลังจากได้ฟังนิทานสองถึงสามเรื่องแล้ว ผู้เรียนสามารถโต้ตอบได้ทันที และเข้าใจในเนื้อเรื่องได้ดีมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถตอบคำถามระหว่างการเล่าได้อย่างถูกต้อง เช่น Where did he go? ผู้เรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอาริญา เชี่ยวจ่อหอ (2551: 12 - 15) ที่กล่าวไว้ว่าทักษะการฟังสามารถเกิดได้จากการใช้ประสบการณ์ที่เคยผ่านมามากน้อย ๆ หรือความรู้เดิม ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ และสามารถคาดเดาเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อไปได้ จนสามารถเชื่อมโยงไปสู่การสร้างความรู้ใหม่ได้

2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้แบ่งการจัดกิจกรรมเป็น 3 ขั้นตอน คือ

2.2.1 ขั้นก่อนฟัง (Pre-listening) ในขั้นนี้ผู้วิจัยใช้หน้าปกหนังสือ สื่อรูปภาพที่เป็นรูปภาพตัวละคร และสถานที่เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และถามคำถามเกี่ยวกับรูปภาพ เช่น What is the title of the story?, How many characters are there in the story? ซึ่งผู้เรียนให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี จากนั้นผู้สอนเริ่มสอนคำศัพท์โดยใช้บัตรคำศัพท์ประกอบรูปภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรสวรรค์ สืบป้อ (2550: 155 - 157) ที่กล่าวไว้ว่าก่อนการรับฟังสารใด ๆ ควรให้ผู้เรียนดูรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้ฟัง สนทนา อภิปรายหรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ ก่อน ส่วนการสอนคำศัพท์ก่อนการเล่านิทาน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบว่าจะได้รับฟังเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้า และค้นหาคำตอบที่จะได้จากการฟังสารนั้น ๆ การทบทวนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง อาจทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว เป็นการช่วยทบทวนข้อมูลส่วนหนึ่งของสารที่จะได้เรียนรู้ใหม่จากการฟัง

2.2.2 ขั้นระหว่างการฟัง (While-listening) ในขั้นนี้ ผู้วิจัยให้ผู้เรียนได้ฟังการเล่านิทานจากผู้วิจัย ซึ่งผู้วิจัยจะใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมกับตัวละคร ใช้โทนเสียงสูงและโทนเสียงต่ำให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในเนื้อเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับปรานี มิ่งศิริ (2016) ที่กล่าวว่า ผู้เล่าต้องมีน้ำเสียงที่น่าฟัง ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นเสียงที่ไพเราะ และที่สำคัญที่สุดคือการเว้น

จึงหะ การเน้นเสียงให้ดูน่าสนใจ ไม่ควรใช้น้ำเสียงที่ราบเรียบมากเกินไป เสียงเบาเสียงหนัก พูดเร็วหรือพูดช้า ก็เป็นการบ่งบอกอารมณ์ของนิทานได้เช่นกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังใช้ท่าทางประกอบ เช่น เมื่อฉากในเรื่องมีบ้าน ผู้วิจัยจะให้ผู้เรียนทำมือเป็นรูปบ้าน เป็นต้น ผู้วิจัยให้ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์และพูดประโยคตาม พร้อมกับใช้คำถามถามระหว่างการเล่าเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ Jan Millsaps (2018) ที่กล่าวว่า ในการสอนการอ่านหรือการฟัง ครูจำเป็นต้องตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนในขณะที่ฟังหรืออ่านเนื้อเรื่องโดยการถามคำถาม ซึ่งอาจเป็นคำถามที่ให้นักเรียนคาดเดาเรื่องราวที่จะเกิดขึ้นต่อจากนี้ ผลลัพธ์คือ นักเรียนที่โตแล้วจะรู้สึกสนุกและรู้สึกท้าทายกับสิ่งที่เกิดขึ้น ส่วนสำหรับนักเรียนที่ยังเด็กจะรู้สึกสนุกกับจินตนาการที่พวกเขาสร้างขึ้นกับเหตุการณ์ในนิทาน

2.2.3 ขั้นหลังการฟัง (Post-listening) ในขั้นนี้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมหลังจากที่ได้ฟังการเล่านิทาน เพื่อตรวจสอบว่าสิ่งที่ผู้เรียนได้ฟังไปนั้น มีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด ยกตัวอย่างกิจกรรมเช่น การเรียงลำดับเหตุการณ์ เกมการตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง บทบาทสมมติหรือการเขียนสะท้อนความคิดความรู้สึกเกี่ยวกับนิทานเรื่องนั้น ๆ ครูอาจให้หัวข้อกับนักเรียนว่า หากเขาเป็นตัวละครในเรื่อง เขาจะอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับ Jan Millsaps (2018) ที่กล่าวว่า เมื่อเรื่องราวจบลง สิ่งสำคัญที่สุดคือต้องตรวจสอบความเข้าใจอีกครั้ง โดยให้ผู้เรียนเล่าเรื่องให้ฟังอีกครั้ง หรือเล่าจากมุมมองที่ต่างออกไป ครูสามารถให้นักเรียนที่อายุน้อยแสดงสิ่งที่พวกเขาเข้าใจเพื่อเป็นวิธีตรวจสอบความเข้าใจของพวกเขา นักเรียนที่โตขึ้นมาหน่อย สามารถเขียนเรื่องราวด้วยคำพูดของตนเองหรือเขียนประเด็นสำคัญ ครูอาจต้องการพูดคุยเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมหรือแง่มุมที่น่าสนใจที่พวกเขาชอบจากเรื่องนี้ นอกจากนี้สามารถตรวจสอบคำศัพท์หรือแนวคิดที่พวกเขาอาจพบว่ายากและต้องคำนึงถึงคำศัพท์หรือหลักวัตถุประสงค์ทางไวยากรณ์จากบทเรียนนั้น ๆ เมื่อกิจกรรมการเล่านิทานจบลง นักเรียนสามารถตอบคำถามและทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและมั่นใจในตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราวรรณ เวียงยาและชาติรี มณีโกศล (2558) ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในความสามารถของตนเองมากยิ่งขึ้น โดยกิจกรรมการเล่าเรื่องมีคุณลักษณะที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเนื่องจากเรื่องเล่าช่วยให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเล่านิทานของผู้เรียน พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมาก ($\bar{X}=4.50$) ในด้านกิจกรรมการเล่านิทานสามารถพัฒนาทักษะการฟังได้ มีค่าเฉลี่ย 4.76 อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งผู้เรียนให้ความเห็นว่า หลังจากได้ฟังการเล่านิทานจากครูแล้ว ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการฟังเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถตอบคำถามจากการฟังนิทานได้ดีมากขึ้นหลังจากฟังนิทานเรื่องที่สาม และผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนสามารถยืนยันได้ว่านักเรียนมีทักษะการฟังที่ดีมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ครูควรใช้เวลาในการทำกิจกรรมหลังการฟัง เนื่องจากเวลาในการทำกิจกรรมไม่เพียงพอ จึงเกิดความเร่งรีบ จนทำให้ประสิทธิภาพของผลงานไม่ดีพอ ยกตัวอย่าง กิจกรรมการเขียนสะท้อนความคิด ซึ่งการเขียนสะท้อนนั้นจำเป็นต้องใช้เวลาในการเขียนบรรยายความคิดเห็นและความรู้สึกออกมา จึงต้องใช้เวลาในการเขียนเพื่อให้เกิดการตกตะกอนทางความคิด ผู้เรียนจึงจะสามารถทำออกมาได้ดี

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไป นักวิจัยควรเพิ่มการพัฒนาทักษะการพูดเข้ามาร่วมกับการฟัง เนื่องจากกิจกรรมการเล่านิทานสามารถต่อยอดได้มากกว่าการฟัง นักวิจัยสามารถนำทักษะการฟังมาบูรณาการร่วมกันกับทักษะการพูดได้ ดังนั้นผู้เรียนจะได้พัฒนาทักษะเพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). รายงานการวิจัยสภาพการผลิตสื่อและพัฒนาหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: ศูนย์สาธิตพัรวรรณ.
- กุลลาภ มัลลิกะมาส. (2518). ความหมายของนิทาน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นายแพทย์อดิศักดิ์ ภัฏดาตัง. (2563). เสริมพัฒนาการให้ลูกน้อยด้วยนิทาน. กรุงเทพฯ: สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
- ปราณี ธนะชานันท์. (2547). ทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ. สืบค้นเมื่อ 24 กันยายน 2564, จาก https://dueannapatest.blogspot.com/2010_09_01_archive.html.
- พรพิทก พูนใจสม, และกันต์ดนัย วรจิตติพล. (2562). การใช้กิจกรรมการเล่นนิทานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารสังคมศาสตร์วิจัย. 10(1): (147-165)
- พรสวรรค์ ลีป้อ. (2550). สดุดยอวิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์
- ม.ล. ฐิติรัตน์ ลดาวัลย์. (2542). ความหมายของการฟัง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ยุดา รักไทย. (2542). เทคนิคการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เอ็กเปอร์เน็ท.
- ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิเชียร เกษประทุม. (2550). ความสำคัญของนิทาน. กรุงเทพฯ: พ.ศ.พัฒนาพิมพ์.
- สมศิริ. (2560). ความหมายของการฟัง. ชลบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1.
- อารีญา เขียวจ่อหอ. (2558). การใช้การเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ สีสม. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Berman, M. (2003). Listening strategy guide. Dyed international Inc.
- Best, J. W., & Kahn, J.V. (1986). Research in Education. Cape Town: Pearson Education Inc.
- Davies, P. (1990). The Use of Drama in English Teaching. TESL CANADAJOURNAL, 8(1): (87-97).
- Millsaps, J. (2018). Teach English Using Stories. Retrieved September 26, 2021 from <https://blog.alo7.com/teach-english-using-stories/>